

1. Kristovo trpljenje (Velika Nedelja.)

JAK. KELEMINA

1 Kdoj je vekli spomin
četrtek večer

MITŠ.

7

Jerusove bristke mantre in moke

Onje hodjo po ogradi po pumgradi

5 Krvavo pot potija

Krvavo ~~sišon~~
gažrtam bija.

Judje so ga zpehali
in so si gučali:

Al je Peter al Johanes?

10 In stari Jud jim reče:

To je ne Peter to je ne Johanes

To je Jezus Kristus

Ki so nam ga Judje za 30 srebrnikov podali.

Jesoa bol viipali podali:

15 Al si ti Kristus?

In pa se žalostno najé ogledne in reči:

Kaj vi mate mene pitati
Moja vira je ne pritekla.

Te so se strašili

20 So dol pali, so garvestali

In sejanimi striki kverali.

Te so ga gnali po tem ostrem poti.

Kije bija ščavljci in lastrami rastavljeni.

Jeruzove stopni je so se vse počnale.

25 In same krvi nišlakale.

On je opa sloj na mater črno pomljo

In je kriča kočeti nebesbomni:

Očá nebeški: odovni poti kelih drh léga od mé.

Če drugače ne mre biti

30 Tar ga mordim pišti.

Borija štunna [je] kričala x nebes:

Smek moj libleni:

Če ti nečl to to mantra šepeti

Moni eno kresčjško diišo pgi bit!

35 On je rek:

Ta~~x~~ še čem eno vekšo muko šepeti,
kak eno kresčjško diišo pgi bit.

Judje so to pačuli

In so ga gnali po potaki Jeruzalim^u.

40 Tam je eno dno kočalo

75 let natni,

In tam so mu čimtni briz nalocili

Ter so ga gnali po morji Jeruzalemokem

Judje so ilu po brvi

45 Jerus pa je sa po morji

Monje je vso krvavonastalo

Dol Jerusove prišle muke

Te se en stari ljud nazaj ogledne in peč:

Kaj smo rabili! Jeroni križ smeriti;

50 Jezus je mali, križ pa je veksi:

Škoda je križa sekati,

Bojje je Jerosa nategnoti,

Da bo priša križⁱ prav.

Kak' so pekli tak' so napravili.

Te so en veksi greh učinili.

Te so ga gnali po mestih Jerusalmskem

Woolnu hriž so ga prignali,

Ma sodni stol so ga postarili.

čige no jivike so mu Kasali

2 železnoj pokavicij pluskali

1 teževj kronj kronali.

27
Negova sveta vrha z mehkom naphali
Njegova sveta vrsta s hraklji, paplivoali
Teso mu dali teslika vorké
In se blaturí K njemu obrne in peče:

Mi mamó dvojo voló do tebe;
al te omerimo al te á vege pistimo!
Teso ga quali po mleti Jerusalému,
Dene so se ra jim jokale;

In rajim peče:
Ne joče se ra mé
Joče se ra té
In svojo dobro dno.

Teso ga quali stali po mleti Jerusalému,
Negoto kalvarijo so ga pri gnali,
In so mu zmeten križ do j vzegli,
tak da se se nebo in zemlja stvošile

Prezde so zueba kapale

Šnce otemnelo

Meuc arzi svetlobo ogiba.

Te biserad mai gubljeni jezusi malo odolotua.

Te so ga prijeli

In so ga na sveti križ razpeli;

Jegove svete šile so pretrgali

Jegove svete klepe so pametnoli.

Bo ké no roge z ostrimi vekij predinali (!)

K svetemu križi pribijali.

To je začula sama flarčena Devica

To je začula sveti Kani.

Mnaje milo jokala

In debele solze stakala

Kakor so rinski jegove.

Šnek moj ljubeni:

Laké ti toto manter papis?
Ti bi lahko tote, mantre prout bija.!

O sam sveti Hlavě,
Dívni si tolo zěno

Čajeno želó pokó:

Mene jěne, sože bol, bolijo

Kakor, moje pane

O mati, moja slopite sem

šed, moj sveti krivě

In vsdignite, soj sveti fúrdob gor.

Da vam spústím tri cadje kaple Krvi.

Tri kaple bote nesli, na te, stome vrle,

Kite posejali, to pumeno vino,

Ki plo ga mešmiki nucali,

Kda sto sveto mešo skúžili,

Grešnike spovedavali:

Da (hi?) do uni, ki božji miši pilajali (Kaj bodo oni k božji...
In e, na mojo bridko, mantra smislavali.

Drugó kaplo kovi te nesli na parno polje,
Ki do posejali rumeno pševico.]

To kréto kaplo kovi že nesli v ogrado in pungrado
In te posejali tri rumene pošice

Tri, dišče fujlice,

Da do si grešnički bégali

Kota do koeti, meči šli

So občavali

Na mojo bridko, mantra smislavali. —

Te se nai libleni žeruš na križi na énkraj glavo magna.

In pregovra koeti nebeskomi:

Oče nebeski na ráciini mojirn povražnikom za greh

Ter iini se véjo ké, olajajo. —

Da bi se enajša en kričnik
Ki bi toto molitev smola
Vraki, den
Če ne vraki, den vraki ~~tek~~ ^{soe}
Če ne vsaki, ~~tek~~ ^{so}
Bar na vsaki, mladi petek:
In pla bi im, meja teko grehov
Kak je na drugi listja
Na zemlji trave
V morji peska
Zemlji bi bili vsi grehi odpuščeni
Mo bi še mu Bog dà posebno milost,
Da bi se veselija z vsimi svetniki, no svetnicami:

2 Bogom očetom
2 Bogom sinom
2 decam svetikom svetin. Amen. [Narčival A. Lanjto, zapisal

M. Klemenina
1867
- 1/2 njegovega rokopisa.

ZAPISI - JAKOB KELEMINA

(Od Sv. Miklavža pri Omožu.)

Terusa zovati: 2 in 5.

Terus, Marija, amen.

Prekriži nas Bog

Stoj pravoj rokoj

Stoj pravoj veroj

Stoj pravoj želoj

Prekriži nas Jezus Marija

Občuvaj nam Bog

Vse vinske gore

Vse žitne polje

Občuvaj nas Jezus Marija

Pred hudoj meglj

Pred hudoj točoj

Pred hudoj želoj mrarnicoj

Prekriži nas Jezus Marija

3

Zapisal Jakob Kelemina. - Iz jezove zbirke
št. 2.

Joz. Kelemina stud phil

3 pesni

1909 / 1908
Gonar